

Международен стандарт за финансово отчитане (МСФО)

4 Застрахователни договори

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1126/2008 на Комисията от 3 ноември 2008 година за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета (Текст от значение за ЕИП)

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1274/2008 на Комисията от 17 декември 2008 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1126/2008 за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с Международен счетоводен стандарт (МСС) 1 (текст от значение за ЕИП)

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1165/2009 на Комисията от 27 ноември 2009 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1126/2008 за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с Международен стандарт за финансово отчитане (МСФО) 4 и МСФО 7 (текст от значение за ЕИП)

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1255/2012 на Комисията от 11 декември 2012 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1126/2008 за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с Международен счетоводен стандарт 12, Международни стандарти за финансово отчитане 1 и 13 и Разяснение 20 на Комитета за разяснения на международните стандарти за финансово отчитане (текст от значение за ЕИП)

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/1905 на Комисията от 22 септември 2016 година за изменение на

Регламент (ЕО) № 1126/2008 за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие

с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с Международен стандарт

за финансово отчитане 15 (текст от значение за ЕИП)

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/2067 на Комисията от 22 ноември 2016 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1126/2008 за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с Международен стандарт за финансово отчитане 9 (текст от значение за ЕИП)

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2017/1986 на Комисията от 31 октомври 2017 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1126/2008 за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с Международен стандарт за финансово отчитане 16 (текст от значение за ЕИП)

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2017/1988 на Комисията от 3 ноември 2017 година за изменение на Регламент (ЕО) № 1126/2008 за приемане на някои международни счетоводни стандарти в съответствие с Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с Международен стандарт за финансово отчитане 4 (текст от значение за ЕИП)

ЗАКОН за счетоводството (ЗСч) - § 1, § 2

* Забележка: Измененията съгласно РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2016/2067 се прилагат за годишни периоди, започващи на или след 1 януари 2018 година.

Цел

1. Целта на настоящия МСФО е да специфицира финансовото отчитане на застрахователни договори от всяко предприятие, което издава такива договори (описано в настоящия МСФО като застраховател), до момента, в който Съветът завърши втората фаза на своя Проект за застрахователните договори. В частност настоящият МСФО изисква:

а) ограничени подобрения в счетоводното отчитане на застрахователните

договори от застрахователите;

б) оповестяване, което идентифицира и обяснява сумите във финансовите

отчети на застраховател, възникващи от застрахователни договори, и

помага на ползвателите на тези финансови отчети да разберат размера, разположението във времето и степента на несигурност на бъдещите парични потоци по застрахователните договори.

Обхват

2. Предприятието прилага настоящия МСФО по отношение на:

а) застрахователни договори (включително презастрахователни договори),

които то издава, и презастрахователни договори, които притежава;

б) финансови инструменти, които то издава с допълнителни,

негарантирани доходи (вж. параграф 35). МСФО 7 Финансови

инструменти: оповестяване изисква оповестяване на финансовите

инструменти, включително финансови инструменти, които съдържат

такива доходи.

3. (Изм. - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2016/2067, ОВ L 323, 29/11/2016, Изм. - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) Настоящият МСФО не разглежда други аспекти на счетоводното отчитане от страна на застрахователите, като например счетоводното отчитане на финансови активи, държани от застрахователи, и на финансови пасиви, издадени от застрахователи (вж. МСС 32 Финансови инструменти: представяне, МСФО 7 и МСФО 9 Финансови инструменти), освен когато:

а) съгласно параграф 20А застрахователите, които отговарят на определени критерии, имат право да прилагат временно освобождаване от МСФО 9;

б) параграф 35Б позволява на застрахователите да прилагат подхода на припокриване („overlay approach“) за определени финансови активи; и

в) параграф 45 позволява на застрахователите, при определени условия, да прекласифицират някои или всички свои финансови активи, така че те да се оценяват по справедлива стойност в печалбата или загубата.

4. (Изм. - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2016/2067, ОВ L 323, 29/11/2016) Предприятието не прилага настоящия МСФО по отношение на:

а) продуктови гаранции, издадени директно от производител, дилър или търговец на дребно (вж. МСФО 15 Приходи от договори с клиенти и

МСС 37 Провизии, условни пасиви и условни активи);

б) активи и пасиви на работодатели съгласно планове за доходи на наети лица (вж. МСС 19 Доходи на наети лица и МСФО 2 Плащане на базата на акции) и задължения за пенсионни доходи, отчетени от пенсионни планове за дефинирани доходи (вж. МСС 26 Счетоводство и отчитане на

планове за пенсионни доходи);

в) (Изм. - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1986, ОВ L 291, 9/11/2017) договорни права или договорни задължения, които зависят от бъдещото използване или правото на ползване на нефинансов обект (например някои лицензионни възнаграждения, възнаграждения за права, променливи лизингови плащания и сходни обекти), както и гаранцията за остатъчна стойност на лизингополучател, внедрена в лизинг (вж. МСФО 16 Лизинг, МСФО 15 Приходи от договори с клиенти и МСС 38 Нематериални активи).

г) договори за финансова гаранция, освен когато емитентът преди е заявил изрично, че счита такива договори за застрахователни договори, и е използвал отчитане, приложимо за застрахователни договори, в който случай емитентът може да избира да прилага МСС 32, МСФО 7 и МСФО 9 или настоящия МСФО за такива договори за финансова гаранция. Емитентът може да направи този избор за всеки отделен договор, но изборът за всеки договор е неотменим;

д) възнаграждение под условие, платимо или за получаване при бизнес комбинация (вж. МСФО 3 Бизнес комбинации);

е) директни застрахователни договори, които предприятието притежава (т. е. директни застрахователни договори, в които предприятието е притежател на застрахователна полица). Цедентът обаче прилага настоящия МСФО по отношение на презастрахователните договори, които притежава.

5. (Изм. - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) За улеснение настоящият МСФО описва всяко предприятие, което издава застрахователен договор, като застраховател, независимо дали предприятието се счита за застраховател за законови или за надзорни цели. Всички позовавания в параграф 3, букви а) и б), параграфи 20А — 20Р, 35Б — 35Н, 39Б — 39М и 46 — 49 относно застраховател се отнасят и до емитента на финансов инструмент, който включва право на допълнителни, негарантирани доходи.

6. Презастрахователният договор е вид застрахователен договор. Съответно всички референции в настоящия МСФО към застрахователните договори се прилагат и към презастрахователните договори.

Внедрени деривативи

7. (Изм. - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2016/2067, ОВ L 323, 29/11/2016) МСФО 9 изисква от предприятието да отдели някои внедрени деривативи от техния основен договор, да ги оцени по справедлива стойност и да включи промените в справедливата им стойност в

печалбата или загубата. МСФО 9 се прилага по отношение на деривативи, внедрени в застрахователен договор, освен ако внедреният дериватив сам по себе си не е застрахователен договор.

8. (Изм. - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2016/2067, ОВ L 323, 29/11/2016) Като изключение от изискванията в МСФО 9, застрахователят не отделя и оценява по справедлива стойност опция на притежател на застрахователна полица за обратно изкупуване на застрахователен договор срещу фиксирана сума (или за сума, базирана върху фиксирана сума и лихвен процент) дори ако цената на упражняване се различава от балансовата стойност на основния застрахователен пасив. Изискванията на МСФО 9 обаче се прилагат по отношение на пут-опция или опция за незабавно изкупуване, внедрена в застрахователен договор, ако стойността на изкупуването се променя в зависимост от дадена финансова променлива (като например цена на акции или стокова цена или индекс) или на нефинансова променлива, която не е специфична за една от страните по договора. Освен това тези изисквания се прилагат и ако способността на притежателя на полицата да упражни пут-опция или опция за незабавно изкупуване се предизвиква от тази променлива (например пут-опция, която може да бъде упражнена, ако борсов индекс достигне определено ниво).

9. Параграф 8 се прилага по същия начин по отношение на опции за

обратно изкупуване на финансов инструмент, съдържащ право на допълнителен негарантиран доход.

Отделяне на депозитни компоненти

10. Някои застрахователни договори съдържат както застрахователен компонент, така и депозитен компонент. В някои случаи от застрахователя се изисква или той има право да раздели тези компоненти.

а) Разделяне се изисква, ако са изпълнени едновременно следните две

условия:

i) застрахователят може да оцени депозитния компонент (включително

всяка внедрена опция за обратно изкупуване) отделно (т. е. без да

взема под внимание застрахователния компонент);

ii) счетоводната политика на застрахователя не изисква от него да

признава всички задължения и права, възникващи от депозитния

компонент;

б) разделяне е позволено, но не се изисква, ако застрахователят може да оцени депозитния компонент отделно, както е посочено в буква а), подточка i), но неговата счетоводна политика изисква да признае всички задължения и права, произтичащи от депозитния компонент, независимо от базата, използвана за оценка на тези права и задължения;

в) разделяне е забранено, ако застрахователят не може да оцени депозитния компонент отделно, както е посочено в буква а), подточка i).

11. Следното е пример на случай, при който счетоводната политика на застрахователя не изисква от него да признае всички задължения, произтичащи от депозитен компонент. Цедентът получава обезщетение за загуби от презастраховател, но договорът задължава цедента да изплати това обезщетение в бъдещи години. Това задължение възниква от депозитен компонент. Ако счетоводната политика на цедента му позволява по някакъв начин да признае обезщетението като приход, без да признава произтичащото от него задължение, разделяне е необходимо.

12. (Изм. - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2016/2067, ОВ L 323, 29/11/2016) За да раздели договор, застрахователят трябва:

а) да приложи настоящия МСФО по отношение на застрахователния компонент;

б) да приложи МСФО 9 по отношение на депозитния компонент.

Признаване и оценяване

Временно освобождаване от някои други МСФО

13. Параграфи 10-12 от МСС 8 Счетоводна политика, промени в счетоводните приблизителни оценки и грешки определят критерии, които предприятието да използва при разработването на счетоводна политика, ако по отношение на обекта не се прилага конкретен МСФО. Настоящият МСФО обаче освобождава застрахователя от прилагането на тези критерии по отношение на своята счетоводна политика за:

а) застрахователни договори, които издава (включително свързаните

разходи за придобиване и свързаните нематериални активи, като

например тези, описани в параграфи 31 и 32); и

б) презастрахователни договори, които притежава.

14. Независимо от това, настоящият МСФО не освобождава застрахователя от някои отражения на критериите в параграфи 10-12 от МСС 8. По-конкретно застрахователят:

а) не признава като задължение провизии за възможни бъдещи искиове, ако

тези искиове произтичат съгласно застрахователни договори, които не

съществуват към отчетната дата (като например провизии за риск от

природни бедствия и за изравняване);

б) провежда тест за адекватност на задълженията, както е описан в

параграфи 15-19;

в) отписва застрахователно задължение (или част от застрахователно

задължение) от своя баланс единствено и само ако то е погасено - т.

е., когато задължението, определено в договора, е обезсилено или

анулирано, или срокът му е изтекъл;

г) не прихваща:

i) презастрахователни активи срещу свързаните застрахователни пасиви;

или

ii) приходи или разходи от презастрахователни договори срещу разходи

или приходи от свързаните застрахователни договори.

д) преценява дали неговите презастрахователни активи не са обезценени

(вж. параграф 20).

Тест за адекватност на задължения

15. Застрахователят оценява на всяка отчетна дата дали неговите признати застрахователни задължения са адекватни, като използва текущи приблизителни оценки на бъдещите парични потоци по своите застрахователни договори. Ако тази оценка сочи, че балансовата стойност на неговите застрахователни задължения (намалена със свързаните

отсрочени разходи за придобиване и свързаните нематериални активи като тези, разгледани в параграфи 31 и 32), е неадекватна в светлината на очакваните бъдещи парични потоци, целият недостиг се признава в печалбата или загубата.

16. Ако застрахователят приложи тест за адекватност на задълженията, който отговаря на определените минимални изисквания, настоящият МСФО не въвежда допълнителни изисквания. Минималните изисквания са, както следва:

а) тестът взема под внимание текущите приблизителни оценки на всички

договорни парични потоци, като например разходи за обработка на

искове, както и парични потоци, произтичащи от внедрени опции и

гаранции;

б) ако тестът посочи, че задължението е неадекватно, целият недостиг

се признава в печалбата или загубата.

17. Ако счетоводната политика на застрахователя не изисква провеждането на тест за адекватност на задълженията, който да отговаря на минималните изисквания по параграф 16, застрахователят трябва:

а) да определи отчетната стойност на съответните застрахователни

задължения (Съответните застрахователни задължения са тези

застрахователни задължения (и свързани отсрочени разходи за

придобиване и свързани нематериални активи), за които счетоводната

политика на застрахователя не изисква провеждането на тест за

адекватност на задълженията, който да отговаря на минималните

изисквания по параграф 16.), намалена с балансовата стойност на:

i) всякакви свързани отсрочени разходи за придобиване; и

ii) всякакви свързани нематериални активи като тези, придобити в бизнес

комбинация или прехвърляне на портфейл (вж. параграфи 31 и 32).

Свързаните презастрахователни активи обаче не се взимат под

внимание, тъй като застрахователят ги отчита отделно (вж. параграф

20);

б) да определи дали сумата, описана в буква а), е по-малка от балансовата стойност, която би се изисквала, ако съответните застрахователни пасиви бяха в обхвата на МСС 37. Ако е по-малка, застрахователят признава цялата разлика в печалбата или загубата и намалява балансовата стойност на свързаните отсрочени разходи за придобиване или свързаните нематериални активи, или увеличава балансовата стойност на съответните застрахователни задължения.

18. Ако тестът за адекватност на задълженията на застрахователя отговори на минималните изисквания по параграф 16, тестът се прилага на нивото на обобщение, определено в този тест. Ако тестът за адекватност на задълженията не отговаря на тези минимални изисквания, сравнението, описано в параграф 17, се прави на ниво портфейл от договори, които са обект на сходни рискове и са управлявани заедно като един портфейл.

19. Сумата, описана в параграф 17, буква б) (т. е. резултатът от прилагането на МСС 37), отразява бъдещи инвестиционни маржове (вж. параграфи 27-29) само ако сумата, описана в параграф 17, буква а), също отразява тези маржове.

Обезценка на презастрахователни активи

20. Ако презастрахователен актив на цедент е обезценен, цедентът намалява съответно неговата балансова стойност и признава тази загуба от обезценка в печалбата или загубата. Презастрахователен актив е обезценен единствено и само ако:

а) са налице обективни доказателства, в резултат от събитие, което е настъпило след първоначалното признаване на презастрахователен актив, че цедентът може да не получи всички суми, които са му дължими съгласно условията на договора; и

б) това събитие има отражение, което може да бъде надеждно измерено, върху сумите, които цедентът ще получи от презастрахователя.

Временно освобождаване от МСФО 9

20А. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) МСФО 9 разглежда счетоводното отчитане за финансови инструменти и е в сила за годишните периоди, започващи на или след 1 януари 2018 г. Настоящият МСФО предвижда обаче временно освобождаване за застраховател, който отговаря на критериите по параграф 20Б, съгласно което освобождаване застрахователят има право, но не е задължен да прилага МСС 39 Финансови инструменти: признаване и оценяване вместо МФСО 9 за годишните периоди, започващи преди 1 януари 2021 г. Застраховател, който прилага временното освобождаване от МСФО 9:

а) изпълнява задълженията по МФСО 9, необходими за оповестяването, изисквано съгласно параграфи 39Б–39Й от настоящия МСФО; и

б) прилага спрямо своите финансови инструменти всички други приложими МСФО с изключение на посочените в параграфи 20А –20Р, 39Б — 39Й и 46 — 47 от настоящия МСФО.

20Б. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) Застрахователят може да приложи временното освобождаване от МСФО 9 само и единствено ако:

а) преди това не е прилагал никаква версия на МСФО 9, освен единствено изискванията за представяне на печалби и загуби от финансови пасиви, отчитани по справедлива стойност в печалбата или загубата съгласно параграфи 5.7.1, буква в), 5.7.7 — 5.7.9, 7.2.14 и Б5.7.5 — Б5.7.20 от МСФО 9; и

б) неговата дейност е свързана предимно със застраховане, както е описано в параграф 20Г, към датата на годишното му отчитане, която непосредствено предшества 1 април 2016 г., или към датата на следващото годишно отчитане, както е посочено в параграф 20Ж.

20В. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) На застраховател, който прилага временното освобождаване от МСФО 9, се разрешава да избере да прилага само изискванията за представяне на печалби и загуби от финансови пасиви, отчитани по справедлива стойност в печалбата или загубата съгласно параграфи 5.7.1, буква в), 5.7.7 — 5.7.9, 7.2.14 и Б5.7.5 — Б5.7.20 от МСФО 9. Ако застрахователят избере да прилага тези изисквания, той прилага съответните преходни разпоредби на МСФО 9, оповестява факта, че е приложил тези изисквания, и редовно прави свързаните с тях оповестявания, посочени в параграфи 10 — 11 от МСФО 7 (изменен с МСФО 9 (от 2010 г.)).

20Г. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) Дейността на застрахователя е свързана предимно със застраховане единствено и само когато:

а) балансовата стойност на неговите пасиви, възникващи от договори в обхвата на настоящия МСФО, която включва всички депозитни компоненти или внедрени деривативи, необвързани със застрахователни договори съгласно параграфи 7 — 12 от настоящия МСФО, е значителна в сравнение с общата балансова стойност на всички негови пасиви; и

б) процентът на общата балансова стойност на неговите пасиви, свързани със застраховане (вж. параграф 20Д), в сравнение с общата балансова стойност на всички негови пасиви, е:

i) по-голям от 90 %; или

ii) по-малък от или равен на 90 %, но по-голям от 80 % и застрахователят не извършва съществена дейност, която не е свързана със застраховане (вж. параграф 20Е).

20Д. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) За целите на прилагането на параграф 20Г, буква б) пасивите, свързани със застраховане, включват:

а) пасиви, произтичащи от договори в обхвата на настоящия МСФО, както е посочено в параграф 20Г, буква а);

б) недеривативни пасиви по инвестиционен договор, оценени по справедлива стойност в печалбата или загубата, съгласно МСС 39 (включително тези, определени по справедлива стойност в печалбата или загубата, за които застрахователят е приложил изискванията на МСФО 9 за представяне на печалби и загуби (вж. параграф 20Б, буква а), и параграф 20В); и

в) задължения, които възникват поради това, че застрахователят издава договорите, посочени в букви а) и б), или изпълнява задължения, произтичащи от такива договори. Примери за такива задължения включват използването на деривативи за намаляване на рискове, произтичащи от тези договори и от активите, които обезпечават тези договори, съответни данъчни задължения, като например отсрочени данъчни задължения за облагаеми временни разлики в задълженията, произтичащи от тези договори, и емитирани дългови инструменти, които са включени в регулаторния капитал на застрахователя.

20Е. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) За целите на прилагането на параграф 20Г, буква б), точка ii), когато се прави оценка дали застрахователят участва в съществена дейност, която не е свързана със застраховане, той взема предвид:

а) само онези дейности, от които той може да получава приходи и да понася разходи; и

б) количествени или качествени фактори (или и двете), включително публично достъпна информация, като например отраслова класификация, която потребителите на финансови отчети прилагат спрямо застрахователя.

20Ж. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) Съгласно параграф 20Б, буква б) се изисква предприятието да прецени дали отговаря на условията за временно освобождаване от прилагането на МФСО 9 към датата на неговото годишно отчитане, която непосредствено предшества 1 април 2016 г. След тази дата:

а) предприятие, което преди е отговаряло на условията за временно освобождаване от МФСО 9, преценява отново дали неговите дейности са свързани предимно със застраховане към датата на следващото годишно отчитане, само и единствено ако е

настъпила промяна в дейностите на това предприятие, както е описано в параграфи 203 — 20И, през годишния период, приключил на тази дата;

б) предприятие, което преди не е отговаряло на изискванията за временно освобождаване от прилагането на МФСО 9, има право да прецени наново дали неговите дейности са свързани предимно със застраховане към датата на следващото годишно отчитане преди 31 декември 2018 г., само и единствено ако е настъпила промяна в дейностите на това предприятие, както е описано в параграфи 203–20И, през годишния период, приключил на тази дата.

20З. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) За целите на прилагането на параграф 20Ж за промяна в дейностите на предприятието се счита промяна, която:

а) се определя от висшето ръководство на предприятието като последица от външни и вътрешни промени;

б) е важна за икономическата дейност на предприятието; и

в) може да бъде доказана на външните страни.

Съответно такава промяна настъпва само когато предприятието започва или престава да извършва дадена дейност, която е важна за неговата икономическа дейност или променя съществено мащаба на една от неговите дейности; например когато предприятието е придобило, продало или прекратило даден вид дейност.

20И. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) Очаква се такава промяна в дейностите на предприятието, каквато е описана в параграф 20З, да се случва много рядко. За целите на прилагането на параграф 20Ж следните не се считат за промени в дейностите на предприятието:

а) промяна в структурата на финансиране на предприятието, която сама по себе си не засяга дейностите, от които предприятието получава приходи и прави разходи.

б) план на предприятието да продаде даден вид дейност, дори ако активите и пасивите са класифицирани като държани за продажба съгласно МСФО 5 Нетекущи активи, държани за продажба, и преустановени дейности. Планът за продажба на един вид дейност може да промени дейностите на предприятието и да даде повод за преоценка в бъдеще, но все още няма отражение върху пасивите, признати в неговия отчет за финансовото състояние.

20Й. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) Ако в резултат на преоценката (вж. параграф 20Ж, буква а) се установи, че дадено предприятие вече не отговаря на условията за временно освобождаване от МСФО 9, предприятието има право да продължи да прилага временното освобождаване от МСФО 9 само до края на годишния период, започнал непосредствено след тази преоценка. Въпреки това предприятието трябва да прилага МСФО 9 за годишните периоди, започващи на или след 1 януари 2021 г. Така например, ако дадено предприятие определи, че вече не отговаря на условията за

временно освобождаване съгласно МСФО 9, като приложи параграф 20Ж, буква а) на 31 декември 2018 г. (края на неговия годишен период), тогава предприятието има право да продължи да прилага временното освобождаване от МСФО 9 само до 31 декември 2019 г.

20К. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) Застраховател, който преди това е избрал да прилага временното освобождаване от МСФО 9, може в началото на всеки следващ годишен период окончателно да избере да прилага МСФО 9.

Предприятие, прилагащо МСФО за първи път

20Л. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) Предприятие, прилагащо МСФО за първи път, както е определено в МСФО 1 Прилагане за първи път на Международните стандарти за финансово отчитане, може да прилага временното освобождаване от МСФО 9, описано в параграф 20А, само и единствено ако това предприятие отговаря на критериите, описани в параграф 20Б. При прилагането на параграф 20Б, буква б) предприятието, прилагащо МСФО за първи път, използва балансовите стойности, определени чрез прилагането на Международните стандарти за финансово отчитане към датата, посочена в този параграф.

20М. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) МСФО 1 съдържа изисквания и освобождавания, приложими за предприятия, които прилагат МСФО за първи път. Тези изисквания и освобождавания (например параграфи Г16 — Г17 от МСФО 1) не отменят изискванията, посочени в параграфи 20А — 20Р и 39Б — 39Й от настоящия МСФО. Например изискванията и освобождаванията в МСФО 1 не отменят изискването предприятието, прилагащо МСФО за първи път, да отговаря на критериите, посочени в параграф 20Л, за да прилага временното освобождаване от МСФО 9.

20Н. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) Предприятие, прилагащо МСФО за първи път, което оповестява изискваната съгласно параграфи 39Б — 39Й информация, използва изискванията и освобождаванията, посочени в МСФО 1, които се отнасят до извършване на необходимите за такова оповестяване оценки.

Временно освобождаване от специфични изисквания на МСС 28

20О. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) Параграфи 35 — 36 от МСС 28 Инвестиции в асоциирани предприятия и съвместни предприятия изискват предприятието да прилага единна счетоводна политика, когато използва метода на собствения капитал. Въпреки това за годишни периоди, започващи преди 1 януари 2021 г., предприятието има право, но не е задължително, да запази съответната счетоводна политика, прилагана от асоциираното предприятие или от съвместното предприятие, както следва:

а) предприятието прилага МСФО 9, а асоциираното или съвместното предприятие прилага временното освобождаване от МСФО 9; или

б) предприятието прилага временното освобождаване от МСФО 9, а асоциираното или съвместното предприятие прилага МСФО 9.

20П. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) Когато дадено предприятие използва метода на собствения капитал за отчитане на своята инвестиция в асоциирано или в съвместно предприятие:

а) ако МСФО 9 е бил прилаган преди във финансовите отчети, въз основа на които към даденото асоциирано или съвместно предприятие е приложен методът на собствения капитал (след отразяване на всички корекции, направени от предприятието), тогава МСФО 9 продължава да се прилага.

б) ако временното освобождаване от МСФО 9 е било прилагано преди във финансовите отчети, въз основа на които към даденото асоциирано или съвместно предприятие е приложен методът на собствения капитал (след отразяване на всички корекции, направени от предприятието), МСФО 9 може да се прилага впоследствие.

20Р. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) Предприятието може да приложи параграфи 20О и 20П, буква б) отделно за всяко асоциирано или съвместно предприятие.

Промени в счетоводната политика

21. Параграфи 22-30 се прилагат както към промените, направени от застраховател, който вече прилага МСФО, така и към промените, направени от застраховател, въвеждащ МСФО за първи път.

22. Застрахователят може да промени своята счетоводна политика за застрахователни договори единствено и само ако промяната прави финансовите отчети, спрямо потребностите за взимане на икономически решения от ползвателите, по-уместни и не по-малко надеждни, или по-надеждни и не по-малко уместни. Застрахователят преценява уместността и надеждността, като използва критериите в МСС 8.

23. За да прецени промяната в своята счетоводна политика за застрахователните договори, застрахователят посочва, че тази промяна доближава неговите финансови отчети до изискванията на критериите в МСС 8, без да е необходимо с промяната да се постига пълно съответствие с тези критерии. Следните конкретни въпроси са разгледани по-долу:

- а) текущи лихвени проценти (параграф 24);
- б) продължаване на съществуващите практики (параграф 25);
- в) предпазливост (параграф 26);
- г) бъдещи инвестиционни маржове (параграфи 27-29); и
- д) "счетоводство в сянка" (параграф 30).

Текущи пазарни лихвени проценти

24. Застрахователят има право, но не е задължен, да променя своята счетоводна политика така че да преоценява определени застрахователни задължения (В настоящия параграф "застрахователни задължения" включва свързаните отсрочени разходи за придобиване и свързаните нематериални активи, като например тези, описани в параграфи 31 и 32.), за да отразяват текущите пазарни лихвени проценти, като признава промените в тези пасиви в печалбата или загубата. В същото време той може да въведе счетоводна политика, която изисква други текущи приблизителни оценки и предположения за определените задължения. Изборът в настоящия параграф позволява на застрахователя да променя своята счетоводна политика за определени задължения, без да прилага тази политика последователно към всички сходни пасиви, както иначе МСС 8 би изисквал. Ако застрахователят определи пасиви за такъв избор, той продължава да прилага текущите пазарни лихвени проценти (и ако е приложимо, другите текущи приблизителни оценки и предположения) последователно във всички периоди по отношение на всички тези пасиви до момента, в който те бъдат погасени.

Продължаване на съществуващи практики

25. Застрахователят може да продължи следните практики, но въвеждането на която и да е от тях не удовлетворява изискванията по параграф 22:

- а) оценка на застрахователни задължения на недисконтирана база;
- б) оценка на договорни права на бъдещи възнаграждения за управление на инвестиции по сума, която превишава тяхната справедлива стойност, подразбираща се от сравнението с текущи възнаграждения, начислявани от други участници на пазара за сходни услуги. Съществува вероятност справедливата стойност при възникване на тези договорни права да е равна на платените първоначални разходи, освен ако бъдещите възнаграждения за управление на инвестицията и свързаните разходи не съответстват на пазарните съпоставими данни;
- в) използването на неунифицирани счетоводни политики за застрахователни договори (и свързаните отсрочени разходи за придобиване и свързаните нематериални активи, ако има такива) в дъщерните предприятия, освен както е позволено съгласно параграф 24.

Ако тези счетоводни политики не са унифицирани, застрахователят може да ги промени, ако промяната няма да направи счетоводните политики още по-различни и удовлетворява останалите изисквания в настоящия МСФО.

Предпазливост

26. Застрахователят не променя своята счетоводна политика за застрахователни договори, за да елиминира прекалена предпазливост. Ако застрахователят обаче вече оценява своите застрахователни договори с достатъчна предпазливост, той не въвежда допълнителна предпазливост.

Бъдещи инвестиционни маржове

27. Застрахователят не променя своята счетоводна политика за застрахователни договори, за да елиминира бъдещи инвестиционни маржове. Налице е опровержимо предположение обаче, че финансовите отчети на застрахователя ще станат по-малко уместни и надеждни, ако при оценката на застрахователните договори той въведе счетоводна политика, която отразява бъдещи инвестиционни маржове, освен ако тези маржове не отразяват договорните плащания. Два примера на счетоводни политики, които отразяват тези маржове, са:

а) използването на дисконтов процент, който отразява очакваната

възвръщаемост от активите на застрахователя; или

б) прогнозиране на възвръщаемостта от тези активи с норма на

възвръщаемост, разчетена при дисконтиране на тази прогнозирана

възвръщаемост с различен процент и включване на резултата в оценката

на пасива.

28. Застрахователят може да преодолее опровержимото предположение, описано в параграф 27, единствено и само ако останалите компоненти на промяна в счетоводните политики увеличават уместността и надеждността на неговите финансови отчети в степен, надделяваща над намалението в уместността и надеждността, причинени от включването на бъдещи инвестиционни маржове. Например да допуснем, че съществуваща счетоводна политика за застрахователни договори на застраховател включва твърде предпазливи предположения, заложили в началото, както и дисконтов процент, определен от регулаторен орган без пряка връзка с пазарните условия, както и игнорира някои внедрени опции и гаранции. Застрахователят може да направи своите финансови отчети по-уместни и не по-малко надеждни, като премине към пълна, ориентирана към инвеститора,

счетоводна база, която е широко използвана и включва:

- а) текущи приблизителни оценки и предположения;
- б) разумна (но не прекалено предпазлива) корекция за отразяване на риска и несигурността;
- в) оценки, които отразяват както вътрешната стойност, така е стойността във времето на внедрени опции и гаранции; и
- г) текущ пазарен дисконтов процент, дори ако този дисконтов процент отразява приблизително оценената възвръщаемост на активите на застрахователя.

29. В някои подходи за оценка, за определяне на настоящата стойност на бъдещия марж на печалба се използва дисконтовият процент. След това маржът на печалбата се разпределя към различните периоди чрез използването на формула. В тези подходи дисконтовият процент се отразява върху оценката на задължението само косвено. В частност, използването на по-малко подходящ дисконтов процент има ограничен или нулев ефект върху оценката на задължението в началото. В други подходи обаче дисконтовият процент се отразява пряко върху оценката на задължението. В последния случай, тъй като въвеждането на дисконтов процент, базиран върху активите, има по-съществен ефект, малко вероятно е застрахователят да преодолее опровержимото предположение, описано в параграф 27.

Счетоводство в сянка

30. В някои модели на счетоводно отчитане реализираните печалби или загуби от активи на застрахователя имат пряко отражение върху оценката на някои или на всички от: а) неговите застрахователни задължения; б) свързаните отсрочени разходи за придобиване, и в) свързаните нематериални активи, като тези, описани в параграфи 31 и 32. Застрахователят има право, но не е задължен, да промени своята счетоводна политика така че признатата, но нереализираната печалба или загуба от един актив да има същия ефект върху тази оценка, както има реализираната печалба или загуба. Съответната корекция на застрахователно задължение (или отсрочена цена на придобиване или нематериални активи) се признава в друг всеобхватен доход, ако и само ако нереализираните печалби или загуби са признати в друг всеобхватен доход. Тази практика понякога се описва като "счетоводство в сянка".

Застрахователни договори, придобити в бизнес комбинация или прехвърляне на портфейл

31. За да отговаря на МСФО 3, застрахователят трябва на датата на придобиването да

оцени по справедлива стойност застрахователните пасиви, които са поети, и застрахователните активи, които са придобити в бизнес комбинация. Застрахователят обаче има право, но не е задължен, да използва разширено представяне, което разделя справедливата стойност на придобитите застрахователни договори на два компонента:

а) пасив, измерван в съответствие със застрахователната политика за застрахователни договори, които той издава; и

б) нематериален актив, представящ разликата между: i) справедливата стойност на придобитите договорни застрахователни права и поетите застрахователни задължения, и ii) сумата, описана в буква а).

Последващата оценка на този актив трябва да бъде последователна с оценката на свързания застрахователен пасив.

32. Застраховател, придобиващ портфейл от застрахователни договори, може да използва разширеното представяне, описано в параграф 31.

33. Нематериалните активи, описани в параграфи 31 и 32, се изключват от обхвата на МСС 36 Обезценка на активи и МСС 38. МСС 36 и МСС 38 обаче се прилагат по отношение на клиентски листи и клиентски взаимоотношения, отразяващи очакванията за бъдещи договори, които не са част от договорните застрахователни права и договорните застрахователни задължения, които са съществували на дата на бизнес комбинацията или прехвърлянето на портфейла.

Допълнителни, негарантирани доходи

Застрахователни договори с допълнителни, негарантирани доходи

34. (Изм. - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2016/2067, ОВ L 323, 29/11/2016) Някои застрахователни договори съдържат право за допълнителен негарантиран доход, както и гарантиран елемент. Емитентът на такъв договор:

а) може, но не е задължен, да признае гарантирания елемент отделно от правото за допълнителен негарантиран доход. Ако застрахователят не ги признае поотделно, той класифицира целия договор като задължение.

Ако застрахователят ги признае поотделно, той класифицира гарантирания елемент като задължение;

б) трябва, ако признае право за допълнителен негарантиран доход отделно от гарантирания елемент, да класифицира това право или като задължение, или като отделен компонент на собствения капитал. МСФО не определят как емитентът определя дали това право е задължение или собствен капитал. Емитентът може да раздели това право на компоненти на пасива и на собствения капитал и трябва да използва последователна счетоводна политика по отношение на това разделяне.

Емитентът не трябва да класифицира това право като междинна категория, която не е нито пасив, нито собствен капитал;

в) може да признае всички получени премии като приходи, без да разделя каквато и да е част, която е свързана с компонента на собствения капитал. Произтичащите промени в гарантирания елемент и в частта от допълнителния негарантиран доход, класифициран като пасив, се признават в печалбата или загубата. Ако част или всички права за допълнителен негарантиран доход са класифицирани в собствения капитал, част от печалбата или загубата може да се дължи на тези права (по същия начин, по който част може да се дължи на неконтролиращото участие). Емитентът признава частта от печалбата или загубата, свързани с всеки капиталов компонент на допълнителния негарантиран доход, като разпределение на печалбата или загубата, а не като разход или приход (вж. МСС 1 Представяне на финансови отчети);

г) трябва, ако договорът съдържа внедрен дериватив в рамките на обхвата на МСФО 9, да приложи МСФО 9 по отношение на този внедрен дериватив;

д) трябва, във всички случаи, които не са описани в параграфи 14-20 и параграф 34, букви а)-г), да продължи своята съществуваща счетоводна политика за такива договори, освен ако не промени тази счетоводна политика по начин, който съответства на параграфи 21-30.

Финансови инструменти с допълнителни негарантирани доходи

35. (Изм. - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2016/2067, ОВ L 323, 29/11/2016) Изискванията по параграф 34 се прилагат и по отношение на финансови инструменти, които съдържат допълнителен негарантиран доход. В допълнение:

а) ако застрахователят класифицира пълния допълнителен негарантиран доход като задължение, той прилага теста за адекватност на задълженията, описан в параграфи 15—19, по отношение на целия договор (т.е. гарантирания елемент и правото за допълнителен негарантиран доход). Емитентът не определя сумата, която би се получила от прилагането на МСФО 9 по отношение на гарантирания елемент;

б) ако застрахователят класифицира част или цялото това право като отделен компонент на собствения капитал, пасивът, признат за целия договор, не е по-малък от сумата, която би се получила от прилагането на МСФО 9 по отношение на гарантирания елемент. Тази сума включва вътрешната (присъща) стойност на опцията за обратно изкупуване на договора, но не включва нейната стойност във времето, ако параграф 9 освобождава тази опция от оценка по справедлива стойност. Емитентът не оповестява сумата, която би се получила от прилагането на МСФО 9 по отношение на гарантирания елемент, нито представя тази сума отделно. Нещо повече, емитентът не определя тази сума, ако общият признат пасив е очевидно по-висок;

в) въпреки че тези договори са финансови инструменти, емитентът може да продължи да признава премиите по тези договори като приходи и да признава като разход произтичащото увеличение в балансовата стойност на пасива.

г) въпреки че тези договори са финансови инструменти, емитентът, който прилага параграф 20, буква б) от МСФО 7 за договори с допълнителни негарантирани доходи, оповестява общата сума на разходите за лихви, призната в печалбата или загубата, но не калкулира тази сума на разходите за лихви, като използва метода на ефективния лихвен процент.

35А. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) Временните освобождавания, предвидени в параграфи 20А, 20Л и 20О, и подходът на припокриване, посочен в параграф 35Б, могат да бъдат използвани също и от емитент на финансов инструмент, включващ право на допълнителен негарантиран доход. Съответно всички позовавания на застраховател в параграфи 3, букви а) и б), 20А — 20Р, 35Б — 35Н, 39Б — 39М и 46 — 49 се отнасят също и за емитент на финансов инструмент, включващ право на допълнителен негарантиран доход.

ПРЕДСТАВЯНЕ

Подходът на припокриване

35Б. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) Застрахователят има право, но не е задължен да прилага подхода на припокриване за определени финансови активи. Застраховател, който прилага подхода на припокриване:

а) прекласифицира между печалба и загуба и другия всеобхватен доход сумата, получена като печалба или загуба в края на отчетния период за определените за целта финансови активи, която е такава, каквато би била, ако застрахователят е приложил МСС 39 към определените за целта финансови активи. Съответно прекласифицираната сума е равна на разликата между:

i) сумата, отчетена в печалбата или загубата за определените за целта финансови активи при прилагането на МСФО 9; и

ii) сумата, която би била отчетена в печалбата или загубата за определените за целта финансови активи, ако застрахователят бе приложил МСС 39.

б) прилага по отношение на финансовите си инструменти всички други приложими МСФО с изключение на посочените в параграфи 35Б — 35Н, 39К–39М и 48 — 49 от настоящия МСФО.

35В. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) Застрахователят може да избере да прилага подхода на припокриване, описан в параграф 35Б, само когато прилага МСФО 9 за първи път, включително когато прилага МСФО 9 за първи път, след като преди това е прилагал:

а) временното освобождаване от МСФО 9, описано в параграф 20А; или

б) само изискванията за представяне на печалби или загуби от финансови пасиви, отчетани по справедлива стойност в печалбата или загубата съгласно параграфи 5.7.1, буква в), 5.7.7 — 5.7.9, 7.2.14 и Б5.7.5 — В5.7.20 от МФСО 9.

35Г. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) Застрахователят представя сумата, прекласифицирана между печалбата или загубата и другия всеобхватен доход, прилагайки подхода на припокриване:

а) в печалбата или загубата на отделен ред; и

б) в другия всеобхватен доход като отделен компонент на другия всеобхватен доход.

35Д. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) Един финансов актив отговаря на условията за прилагане на подхода на припокриване само и единствено ако удовлетворява следните критерии:

а) оценява се по справедлива стойност в печалбата или загубата, прилагайки МСФО 9, но прилагайки МСС 39 не би бил оценен по справедлива стойност в печалбата или загубата в своята цялост; и

б) не е държан във връзка с дейност, която не е свързана с договори в рамките на обхвата на настоящия МСФО. Примери за финансови активи, спрямо които не е допустимо прилагането на подхода на припокриване, са активи, държани във връзка с банкови дейности, или финансови активи, държани във фондове, свързани с инвестиционни договори, които са извън обхвата на настоящия МСФО.

35Е. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) Когато реши да прилага подхода на припокриване, застрахователят може да определи финансов актив, за който се допуска прилагането на този подход (вж. параграф 35В). Впоследствие той може да определи финансов актив, за който прилагане на подхода на припокриване се допуска единствено и само когато:

а) този актив е признат първоначално; или

б) този актив вече отговаря на критерия, посочен в параграф 35Д, буква б), като преди не е отговарял на този критерий.

35Ж. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) Застрахователят има право да определи финансови активи, за които се допуска прилагането на подхода на припокриване, прилагайки параграф 35Е за всеки отделен инструмент.

35З. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) Когато е уместно, за целите на прилагането на подхода на припокриване по отношение на новоопределен финансов актив, като се прилага параграф 35Е, буква б):

а) справедливата стойност на актива към датата на определянето му е неговата нова амортизирана стойност и балансова стойност; и

б) ефективният лихвен процент се определя въз основа на справедливата стойност на актива на датата, на която подходът на припокриване е определен за прилагане.

35И. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) Предприятието продължава да прилага подхода на припокриване към определен финансов актив до отписването на този актив. Въпреки това предприятието:

а) отменя прилагането на подхода на припокриване за даден финансов актив, ако този актив вече не отговаря на критерия, посочен в параграф 35Д, буква б). Например един финансов актив вече не отговаря на този критерий, когато предприятието прехвърли актива така, че той се държи във връзка с банковите дейности на предприятието или когато предприятието престане да бъде застраховател;

б) може, в началото на който и да е годишен период, да спре да прилага подхода на

припокриване към всички финансови активи, определени за това. Предприятие, което избере да спре да прилага подхода на припокриване, прилага МСС 8, за да отчете промяната в счетоводната си политика.

35Й. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) Когато предприятието отмени прилагането на подхода на припокриване за даден финансов актив, прилагайки параграф 35И, буква а), то прекласифицира всяко салдо, свързано с този финансов актив, от натрупания друг всеобхватен доход в печалбата или загубата, като корекция от прекласификация (вж. МСС 1).

35К. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) Ако предприятието престане да използва подхода на припокриване, прилагайки възможността за избор, предвидена в параграф 35И, буква б), или понеже вече не е застраховател, то впоследствие не прилага подхода на припокриване. Застраховател, който е избрал да прилага подхода на припокриване (вж. параграф 35В), но няма финансови активи, за които се допуска прилагането на този подход (вж. параграф 35Д), може впоследствие да приложи подхода на припокриване, когато разполага с финансови активи, за които това е допустимо.

Взаимодействие с други изисквания

35Л. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) Параграф 30 от настоящия МСФО разрешава практика, описвана понякога като „счетоводство в сянка“. Ако застраховател прилага подхода на припокриване, може да е допустимо да прилага счетоводство в сянка.

35М. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) Прекласифициране на една сума между печалбата или загубата и другия всеобхватен доход, като се прилага параграф 35Б, може да има като последици включването на други суми в другия всеобхватен доход, като например данъци върху дохода. Застрахователят прилага съответния МСФО, например МСС 12 Данъци върху дохода, за да определи евентуални такива последици.

Предприятие, прилагащо МСФО за първи път

35Н. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) Ако предприятие, прилагащо МСФО за първи път, избере да прилага подхода на припокриване, то актуализира сравнителната информация, за да отрази този подход, само и единствено ако то актуализира сравнителната информация, за да спази МСФО 9 (вж. параграфи Д1 –Д2 от МСФО 1).

Оповестяване

Обяснение на признатите суми

36. Застрахователят оповестява информация, която идентифицира и обяснява сумите в неговите финансови отчети, възникващи в резултат от застрахователни договори.

37. За да изпълни параграф 36, застрахователят оповестява:

а) своите счетоводни политики за застрахователни договори и свързани активи, пасиви, приходи и разходи;

б) признатите активи, пасиви, приходи и разходи (и ако той представя своя отчет за паричните потоци, като използва прекия метод - паричните потоци), възникващи в резултат от застрахователни договори. Нещо повече, ако застрахователят е цедент, той оповестява:

i) печалбите и загубите, признати в печалбите или загубите при покупка на презастраховка; и

ii) ако цедентът отсрочва и амортизира печалбите и загубите, възникващи при покупката на презастраховка, амортизацията за периода и сумите, оставащи неамортизирани в началото и в края на периода;

в) процесът, използван за определяне на предположенията, които имат най-голямо влияние върху оценката на признатите суми, описани в буква б). Когато е практично, застрахователят предоставя и количествено оповестяване на тези предположения;

г) ефектът от промените в предположенията, използвани за оценка на застрахователните активи и застрахователните пасиви, като посочи поотделно ефекта от всяка промяна, която оказва съществено влияние върху финансовите отчети;

д) равнения на промените в застрахователните пасиви, презастрахователните активи и, ако има такива, свързаните отсрочени разходи за придобиване.

Същност и степен на рисковете, възникващи от застрахователните договори

38. Застрахователят оповестява информация, която помага на ползвателите да разберат размера, разположението във времето и степента на несигурност на бъдещите парични потоци от застрахователни договори.

39. За да изпълни изискванията по параграф 38, застрахователят оповестява:

а) своите цели политика и процедура при управлението на рисковете,

възникващи в резултат от застрахователните договори и методи за

управление на тези рискове;

б) {заличена}

в) информация за застрахователния риск (както преди, така и след

намаляването на риска чрез презастраховане), включително информация

за:

i) чувствителността към застрахователния риск (вж. параграф 39А);

ii) концентрации на застрахователен риск, включващи описание как ръководният екип определя концентрациите, както и описание на общата характеристика, с която се идентифицира всяка концентрация (т. е. тип застраховано събитие, географска област или парична единица).

iii) действителни искиове, съпоставени с предходни приблизителни оценки

(т. е. развитие на исковите). Оповестяването на развитието на

исковете се връща обратно до периода, когато е възникнал

най-ранният съществен иск, за който все още съществува несигурност

относно размера и времето на настъпване на плащанията по исковите,

но не се връща по-назад от десет години. Застрахователят не

оповестява тази информация за искиове, за които несигурността

относно размера и времето на изплащане на исовете обичайно
намира своето решение в рамките на една година;

г) (Изм. - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1165/2009, ОВ L 314, 01/12/2009) информация
за кредитния риск, ликвидния риск и пазарния риск, която би се
изисквала съгласно параграфи 31-42 от МСФО 7, ако застрахователните
договори са в обхвата на МСФО 7. Въпреки това:

i) застрахователят не трябва да предоставя анализи на предстоящите
падежи, каквито се изискват в параграф 39, букви а) и б) от IFRS 7,
ако вместо това оповести информация относно очаквания времеви график
на нетните парични потоци, произтичащи от признати застрахователни
задължения. Това може да стане под формата на анализ на сумите по
очаквания график, признати в отчета за финансовото състояние.

ii) ако застрахователят използва алтернативен метод за управление на
чувствителността към пазарните условия като например анализ на
внедрената стойност, той може да използва този алтернативен анализ
на чувствителността, за да спази изискванията на параграф 40,
буква а) от МСФО 7. Този застраховател следва също да представи
оповестяванията, изисквани по параграф 41 от МСФО 7;

д) информация за изложеността на лихвен риск или пазарен риск по
внедрени деривативи, включени в основен застрахователен договор, ако
застрахователят не е задължен да оценява и не оценява внедрените
деривативи по справедлива стойност.

39А. За да се спазят изискванията на параграф 39, буква в), подточка i), застрахователят
оповестява информацията по буква а) или б), както следва:

а) анализ на чувствителността, който показва по какъв начин биха били засегнати печалбата или загубата и капитала, ако са настъпили промените в съответната променлива на риска, които към края на отчетния период са били приемливо възможни; методите и предположенията, използвани при изготвянето на анализа на чувствителността; и всякакви промени от предходния период в използваните методи и предположения. Обаче, ако застрахователят използва алтернативен метод за управление на чувствителността към пазарните условия, като анализ на внедрената стойност, той може да отговори на това изискване като оповести този алтернативен анализ на чувствителността, както и извърши оповестяванията, изисквани от параграф 41 от МСФО 7.

б) качествена информация за чувствителността и информация за тези срокове и условия на застрахователните договори, които имат съществен ефект върху обема, разположението във времето и степента на несигурност на бъдещите парични потоци на застрахователя.

Оповестявания относно временното освобождаване от МСФО 9

39Б. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) Застраховател, който избере да приложи временното освобождаване от МСФО 9, оповестява информация, за да даде възможност на потребителите на финансови отчети:

а) да разберат как застрахователят удовлетворява изискванията за временно освобождаване; и

б) да сравнят застрахователи, прилагащи временното освобождаване, с предприятия, прилагащи МСФО 9.

39В. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) В изпълнение на изискванията на параграф 39Б, буква а) застрахователят оповестява факта, че прилага временното освобождаване от МСФО 9, както и начина, по който на посочената в

параграф 20Б, буква б) дата е стигнал до заключението, че той отговаря на условията за временно освобождаване от МСФО 9, включително:

а) дали балансовата стойност на неговите пасиви, произтичащи от договори в рамките на обхвата на настоящия МСФО (т.е. пасивите, посочени в параграф 20Д, буква а), е била по-малка или равна на 90 % от общата балансова стойност на всички негови пасиви, естеството и балансовите стойности на пасивите, свързани със застраховане, които не са пасиви, произтичащи от договори в рамките на обхвата на настоящия МСФО (т.е. пасивите, описани в параграфи 20Д, букви б) и в);

б) дали процентът на общата балансова стойност на неговите пасиви, свързани със застраховане, в сравнение с общата балансова стойност на всички негови пасиви е по-малък или равен на 90 %, но по-голям от 80 %; как застрахователят е определил, че не извършва съществена дейност, несвързана със застраховане, включително каква информация е била взета предвид; и

в) дали застрахователят е удовлетворил изискванията за временно освобождаване от МСФО 9 въз основа на преоценка, при прилагане на параграф 20Ж, буква б):

i) причината за преоценката;

ii) датата, на която е настъпила съответната промяна в неговата дейност; и

iii) подробно обяснение на промяната в неговата дейност и качествено описание на последиците от тази промяната върху финансовите отчети на застрахователя.

39Г. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) Ако, прилагайки параграф 20Ж, буква а), предприятието достигне до заключение, че неговата дейност вече не е свързана главно със застраховане, във всеки отчетен период преди да започне да прилага МСФО 9 то оповестява следната информация:

а) факта, че предприятието вече не отговаря на условията за временно освобождаване от МСФО 9;

б) датата, на която е настъпила съответната промяна в неговите дейности; и

в) подробно обяснение на промяната в неговите дейности и качествено описание на последиците от тази промяна върху финансовите отчети на предприятието.

39Д. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) В изпълнение на изискванията на параграф 39Б, буква б) застрахователят оповестява справедливата стойност в края на отчетния период и размера на промяната в справедливата стойност за този период поотделно за следните две групи финансови активи:

а) финансови активи с договорни условия, които на конкретни дати пораждат парични потоци, които са единствено плащания по главница и лихва върху непогасената сума на главницата (т.е. финансови активи, които отговарят на условието, посочено в параграфи

4.1.2, буква б) и 4.1. 2А, буква б) от МСФО 9), изключвайки всеки финансов актив, който отговаря на определението „държан за търгуване" в МСФО 9 или който се управлява и чиито резултати се оценяват въз основа на справедлива стойност (вж. параграф Б4.1.6 от МФСО 9);

б) всички финансови активи, различни от посочените в параграф 39Д, буква а); тоест всеки финансов актив:

i) с договорни условия, които не поражда парични потоци на конкретни дати, които са единствено плащания по главница и лихва върху непогасената сума на главницата;

ii) който отговаря на определението „държан за търгуване" в МФСО 9; или

iii) който се управлява и чиито резултати се оценяват въз основа на справедлива стойност.

39Е. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) Когато оповестява информацията, посочена в параграф 39Д, застрахователят:

а) може да приеме балансовата стойност на финансовия актив, оценен чрез прилагане на МСС 39, за достатъчно точно приближение до неговата справедлива стойност, ако от застрахователя не се изисква да оповести справедливата стойност на актива, прилагайки параграф 29, буква а) от МСФО 7 (например краткосрочни търговски вземания); и

б) преценява необходимото ниво на подробности, което дава възможност на потребителите на финансови отчети да разберат характеристиките на финансовите активи.

39Ж. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) В изпълнение на изискванията на параграф 39Б, буква б) застрахователят оповестява информацията относно експозицията към кредитен риск, включително значителните концентрации на кредитен риск, присъщи на финансовите активи, описани в параграф 39Д, буква а). Като минимум застрахователят оповестява следната информация за тези финансови активи в края на отчетния период:

а) балансовите стойности, прилагайки МСС 39 (при финансови активи, оценени по амортизирана стойност преди корекцията за обезценка), според степените на кредитен риск, определени в МСФО 7;

б) за финансовите активи, описани в параграф 39Д, буква а), които нямат нисък кредитен риск в края на отчетния период — справедливата стойност и балансовата стойност, прилагайки МСС 39 (при финансови активи, оценени по амортизирана стойност преди корекцията за обезценка). За целите на това оповестяване параграф Б5.5.22 от МСФО 9 съдържа съответните изисквания за оценка на това, дали кредитният риск за даден финансов инструмент се счита за нисък.

39З. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) В изпълнение на изискванията на параграф 39Б, буква б) застрахователят оповестява информацията относно това къде потребителят на финансови отчети може да получи всякаква публично достъпна

информация съгласно МСФО 9, свързана с предприятие в рамката на групата, която информация не се съдържа в консолидираните финансови отчети на групата за съответния отчетен период. Например такава информация съгласно МСФО 9 може да бъде получена от публично достъпните индивидуални или отделни финансови отчети на предприятие в групата, която е приложило МСФО 9.

39И. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) Ако едно предприятие е избрало да прилага освобождаването от определени изисквания на МСС 28, посочено в параграф 20О, то оповестява този факт.

39Й. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) Ако едно предприятие е приложило временното освобождаване от МСФО 9 при отчитане на инвестициите си в асоциирано или съвместно предприятие, използвайки метода на собствения капитал (вж. например параграф 20О, буква а), тогава освен информацията, изисквана съгласно МСФО 12 Оповестяване на дялови участия в други предприятия, то оповестява и следното:

а) информацията, описана в параграфи 39Б — 39З за всяко асоциирано или съвместно предприятие, която е от съществено значение за предприятието. Оповестените суми са онези, които са включени във финансовите отчети по МФСО на асоциираното или съвместното предприятие, след като бъдат отразени всички корекции, направени от предприятието при използване на метода на собствения капитал (вж. параграф Б14, буква а) от МСФО 12), а не делът на предприятието в тези суми;

б) количествената информация, описана в параграфи 39Б — 39З, съвкупно за всички асоциирани или съвместни предприятия, които поотделно са несъществени. Съвкупните суми:

i) които се оповестяват, представляват дела на предприятието в тези суми; и

ii) за асоциирани предприятия се оповестят отделно от съвкупните суми, които се оповестяват за съвместни предприятия.

Оповестявания относно подхода на припокриване

39К. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) Застраховател, който прилага подхода на припокриване, оповестява информация, за да даде възможност на потребителите на финансови отчети да разберат:

а) как се изчислява общата сума, прекласифицирана между печалбата или загубата и другия всеобхватен доход за отчетния период; и

б) последиците от това прекласифициране върху финансовите отчети.

39Л. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) За да изпълни изискванията по параграф 39К, застрахователят оповестява:

а) факта, че прилага подхода на припокриване;

б) балансовата стойност в края на отчетния период на финансовите активи, за които застрахователят прилага подхода на припокриване, по класове финансови активи;

в) базата за определяне на финансовите активи, по отношение на които се прилага подходът на припокриване, включително пояснение относно всички определени за целта финансови активи, държани извън юридическото лице, което издава договори в рамките на обхвата на настоящия МСФО;

г) пояснение за общата сума, прекласифицирана между печалбата или загубата и другия всеобхватен доход за отчетния период, по начин, който дава възможност на потребителите на финансови отчети да разберат как е получена тази сума, включително:

i) сумата, отчетена в печалбата или загубата за определените за целта финансови активи при прилагането на МСФО 9; и

ii) сумата, която би била отчетена в печалбата или загубата за определените за целта финансови активи, ако застрахователят бе приложил МСС 39.

д) последиците от прекласифицирането, описани в параграфи 35Б и 35М, върху всяка засегната позиция в печалбата или загубата; и

е) ако през отчетния период застрахователят е променил прилагането на подхода на припокриване за финансовите активи:

i) сумата, прекласифицирана между печалбата или загубата и другия всеобхватен доход за отчетния период, свързана с новоопределените финансови активи, прилагайки подхода на припокриване (вж. параграф 35Е, буква б);

ii) сумата, която би била прекласифицирана между печалбата или загубата и друг всеобхватен доход за отчетния период, ако прилагането на подхода на припокриване не е било отменено за тези финансови активи (вж. параграф 35И, буква а); и

iii) сумата, прекласифицирана в отчетния период към печалбата или загубата от натрупан друг всеобхватен доход за финансови активи, за които прилагането на подхода на припокриване е било отменено (вж. параграф 35Й).

39М. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) Ако предприятието прилага подхода на припокриване при отчитане на инвестициите си в асоциирано или съвместно предприятие, използвайки метода на собствения капитал, тогава, освен информацията, изисквана съгласно МСФО 12, то оповестява следното:

а) информацията, описана в параграфи 39К — 39Л, за всяко асоциирано или съвместно предприятие, която е от съществено значение за предприятието. Оповестените суми са онези, които са включени във финансовите отчети по МФСО на асоциираното или съвместното предприятие, след като бъдат отразени всички корекции, направени от предприятието при използване на метода на собствения капитал (вж. параграф Б14, буква

а) от МСФО 12), а не делът на предприятието в тези суми;

б) количествената информация, описана в параграфи 39К — 39Л, буква г) и 39Л, буква е), и описаните в параграф 35Б последици от прекласифицирането върху печалбата или загубата и другия всеобхватен доход, съвкупно за всички асоциирани или съвместни предприятия, които поотделно са несъществени. Съвкупните суми:

i) които се оповестяват, представляват дела на предприятието в тези суми; и

ii) за асоциирани предприятия се оповестят отделно от съвкупните суми, които се оповестяват за съвместни предприятия.

Дата на влизане в сила и преходни условия

40. Преходните разпоредби в параграфи 41-45 се прилагат както по отношение на предприятие, което вече прилага МСФО, когато за първи път прилага настоящия МСФО, така и по отношение на предприятие, което прилага МСФО за първи път (прилагащо за първи път).

41. Предприятието прилага настоящия МСФО за периодите, започващи на или след 1 януари 2005 г. По-ранното му прилагане се насърчава. Ако едно предприятие прилага настоящия МСФО за по-ранен период, то оповестява този факт.

41А. Договори за финансова гаранция (изменения на МСС 39 и МСФО 4), издадени през август 2005 г., измени параграф 4, буква г), параграф Б18, буква ж) и параграф Б19, буква е). Предприятието прилага тези изменения за годишните периоди, започващи на или след 1 януари 2006 г. По-ранното им прилагане се насърчава. Ако предприятието прилага тези изменения за по-ранен период, то оповестява този факт и прилага в същото време свързаните изменения на МСС 39 и МСС 32 (Когато предприятието прилага МСФО 7, препратката към МСС 32 се заменя с препратка към МСФО 7.).

41Б. МСС 1 (както е преработен 2007 г.) изменя терминологията, използвана във всички МСФО. Освен това, той изменя и параграф 30. Предприятието прилага тези изменения за годишните периоди, започващи на или след 1 януари 2009 година. Ако предприятието прилага МСС 1 (преработен 2007 г.) за един по-ранен период, тези изменения се прилагат за този по-ранен период.

41В. (Отм. - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2016/2067, ОВ L 323, 29/11/2016)

41Г. (Отм. - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2016/2067, ОВ L 323, 29/11/2016)

41Д. (Нов - Регламент (ЕО) № 1255/2012, ОВ L 360, 29/12/2012) С МСФО 13 "Оценяване по справедлива стойност", издаден през май 2011 г., се изменя определението на справедливата стойност в приложение А. Предприятието прилага това изменение, когато прилага МСФО 13.

41Е. (Отм. - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2016/2067, ОВ L 323, 29/11/2016)

41Ж. (Нов - Регламент (ЕС) № 2016/1905, ОВ L 295, 29/10/2016) С МСФО 15 Приходи от договори с клиенти, издаден през май 2014 г., бяха изменени параграф 4, букви а) и в), параграф Б7, параграф Б18, буква з) и параграф Б21. Предприятието прилага тези изменения, когато прилага МСФО 15.

41З. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2016/2067, ОВ L 323, 29/11/2016) С МСФО 9, публикуван през юли 2014 г., се изменят параграфи 3, 4, 7, 8, 12, 34, 35, 45, приложение А и параграфи Б18—Б20 и се заличават параграфи 41В, 41Г и 41Е. Предприятието прилага тези изменения, когато прилага МСФО 9.

41И. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1986, ОВ L 291, 9/11/2017) С МСФО 16, издаден през януари 2016 г., се изменя параграф 4. Предприятието прилага това изменение, когато прилага МСФО 16.

Оповестяване

42. Предприятието не прилага изискванията за оповестяване в настоящия МСФО по отношение на сравнителна информация, която се отнася до годишните периоди, започващи преди 1 януари 2005 г., с изключение на оповестяванията, изисквани по параграф 37, букви а) и б) за счетоводните политики и признатите активи, пасиви, приходи и разходи (и парични потоци, ако се използва прекият метод).

43. Ако не е практично да се прилага конкретно изискване на параграфи 10-35 по отношение на сравнителна информация, която се отнася до годишни периоди, започващи преди 1 януари 2005 г., предприятието оповестява този факт. Прилагането на теста за адекватност на задълженията (параграфи 15-19) по отношение на такава сравнителна информация понякога би могло да не е практично, но е малко вероятно прилагането на останалите изисквания на параграфи 10-35 по отношение на такава сравнителна информация да е непрактично. МСС 8 обяснява термина "непрактично".

44. При прилагането на параграф 39, буква в), подточка iii) предприятието не оповестява информация за развитието на исокове, които са възникнали по-рано от пет години преди края на първата финансова година, в която то прилага настоящия МСФО. Освен това, ако е непрактично предприятието, когато за първи път прилага настоящия МСФО, да изготви информация за развитието на исокове, които са възникнали преди началото на най-ранния период, за който предприятието представя пълна сравнителна информация, която съответства на настоящия МСФО, предприятието оповестява този факт.

Преразпределяне на финансови активи

45. (Изм. - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2016/2067, ОВ L 323, 29/11/2016) Независимо от посоченото в параграф 4.4.1 от МСФО 9, когато застраховател промени своята счетоводна политика за застрахователни пасиви, той може, но не е задължен, да прекласифицира някои или всички финансови активи, така че да бъдат оценявани по справедлива стойност през печалбата или загубата. Тази прекласификация е позволена, ако застрахователят промени своята счетоводна политика, когато за първи път приложи настоящия МСФО,

както и ако извърши последваща промяна в политиката, позволена по параграф 22. Прекласификацията е промяна в счетоводната политика и се прилага МСС 8.

Прилагане на МСФО 4 с МСФО 9

Временно освобождаване от МСФО 9

46. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) С документ Прилагане на МСФО 9 Финансови инструменти с МСФО 4 Застрахователни договори (Изменения на МСФО 4), издаден през м. септември 2016 г., бяха изменени параграфи 3 и 5 и бяха добавени параграфи от 20А — 20Р, 35А и от 39Б — 39Й, както и точки след параграфи 20, 20К, 20Н и 39А. Предприятието прилага настоящите изменения, позволяващи на застрахователи, които отговарят на определени критерии, да прилагат временното освобождаване от МСФО 9, за годишни периоди, започващи на или след 1 януари 2018 г.

47. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) Предприятие, което оповестява информацията, изисквана съгласно параграфи 39Б — 39Й, използва преходните разпоредби в МСФО 9, които се отнасят до извършването на оценките, необходими за такова оповестяване. За тази цел за дата на първоначалното прилагане се счита началото на първия годишен период, започващ на или след 1 януари 2018 г.

Подходът на припокриване

48. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) С документа Прилагане на МСФО 9 Финансови инструменти с МСФО 4 Застрахователни договори (Изменения на МСФО 4), издаден през м. септември 2016 г. бяха внесени изменения в параграфи 3 и 5 и бяха добавени параграфи 35А–35Н и 39К–39М, както и точки след параграфи 35А, 35К, 35М и 39Й. Предприятието прилага тези изменения, позволяващи на застрахователите да използват подхода на припокриване по отношение на определени финансови активи, когато то приложи МСФО 9 за първи път (вж. параграф 35В).

49. (Нов - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2017/1988, ОВ L 291, 9/11/2017) Предприятие, което избира да прилага подхода на припокриване:

а) прилага този подход със задна дата към определените за целта финансови активи при преминаването към МСФО 9. Съответно предприятието признава като корекция в началното салдо на натрупания друг всеобхватен доход сума, равна на разликата между справедливата стойност на посочените финансови активи, определени чрез прилагане на МСФО 9, и тяхната балансова стойност, определена чрез прилагане на МСС 39;

б) актуализира сравнителната информация, така че тя да отразява подхода на припокриване, единствено и само ако предприятието включи отново сравнителната информация, прилагайки МСФО 9

Допълнение А (Изм. - Регламент (ЕО) № 1255/2012, ОВ L 360, 29/12/2012)

Допълнение А

Определения на термините

Настоящото допълнение представлява неразделна част от МСФО.

Цедент	Притежател на полица по презастрахователен договор.
Депозитен компонент (Изм. - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2016/2067, ОВ L 29/11/2016)	Договорен компонент, който не се отчита като дериватив съгласно МСФО 9 и би бил в обхвата на МСФО 9, ако беше отделен инструмент.
Директен застрахователен договор	Застрахователен договор, който не е презастрахователен договор .
Допълнителен негарантиран доход	Договорно право за получаване, в допълнение към гарантираните доходи , на допълнителни доходи: а) които е вероятно да бъдат съществена част от общите доходи по договора; б) чиято сума или време на възникване са договорни по преценка на застрахователя; и в) които договорно се базират върху: i) резултатите от изпълнението на определен пул от договори или определен вид договори; ii) реализираната и/или нереализираната възвръщаемост от инвестициите по определен пул от активи, държани от застрахователя; или iii) печалбата или загубата на дружеството, фонда или друго предприятие, което е издало договора.
Справедлива стойност	Сумата, за която даден актив може да бъде разменен или пасив — уреден в сделка при справедливи пазарни условия между несвързани, осведомени и желаещи страни.
Договор за финансова гаранция	Договор, който изисква емитентът да извърши определени плащания, за да обезщети притежателя за загубата, която последният понася, защото определен дебитор не успява да плати, когато е длъжен, в съответствие с първоначалните или изменените условия на дългов инструмент.

Финансов риск	<p>Рискът от възможна бъдеща промяна в един или повече определени показатели</p> <p>— лихвен процент, цена на финансов инструмент, стокова цена, обменен курс, ценови или процентен индекс, кредитен рейтинг или кредитен индекс или друга променлива, при условие че в случай на нефинансова променлива тя не е специфична за една от страните по договора.</p>
Гарантирани доходи	Плащания или други доходи, на които конкретен притежател на полица или инвеститор има безусловно право, което не е обект по договор на преценката на емитента.
Гарантиран елемент	Задължение да се платят гарантирани доходи , включени в договор, който съдържа и право за допълнителен негарантиран доход .
Застрахователен актив	Нетните договорни права на застраховател по застрахователен договор.
Застрахователен договор	Договор, по силата на който една страна (застрахователят) приема значителен застрахователен риск от друга страна (притежателя на полица), като се съгласява да обезщети притежателя на полицата, ако определено несигурно събитие (застрахователно събитие) окаже негативен ефект върху притежателя (вж. допълнение Б за насоки относно това определение).
Застрахователно задължение	Нетните договорни задължения на застраховател по застрахователен договор.
Застрахователен риск	Риск, различен от финансов риск , прехвърлен от притежателя на договора към емитента.
Застрахователно събитие	Несигурно бъдещо събитие, което е покрито от застрахователен договор и създава застрахователен риск .
Застраховател	Страната, която носи задължение по застрахователен договор да обезщети притежателя на застрахователната полица при настъпване на застрахователно събитие .
Тест за адекватност задължение	Оценка дали балансовата стойност на застрахователно задължение трябва да бъде увеличена (или балансовата стойност на свързаните отсрочени разходи за придобиване, или свързаните нематериални активи намалени) на базата на разчет на бъдещите парични потоци.

Притежател на полица	Страна, която има право на компенсация по силата на застрахователен договор при настъпване на застрахователно събитие .
Презастрахователен договор	Застрахователен договор, издаден от един застраховател (презастрахователя), за да обезщети друг застраховател (цедент) за загуби по един или повече договори, издадени от цедента.
Презастраховател	Страната, която носи задължение по презастрахователен договор да обезщети цедента при настъпване на застрахователно събитие .
Отделяне	Счетоводно отчитане на компонентите на договор, все едно те са отделни договори.

Допълнение Б

Определение на застрахователен договор

Настоящото допълнение представлява неразделна част от МСФО.

Б1. В настоящото допълнение се предоставят насоки относно определението на застрахователен договор в допълнение А. Негов обект са:

- а) терминът "несигурно бъдещо събитие" (параграфи Б2-Б4);
- б) плащания в натура (параграфи Б5-Б7);
- в) застрахователен риск и други рискове (параграфи Б8-Б17);
- г) примери на застрахователни договори (параграфи Б18-Б21);
- д) значителен застрахователен риск (параграфи Б22-Б28); и
- е) промени в нивото на застрахователен риск (параграфи Б29 и Б30).

Несигурно бъдещо събитие

Б2. Несигурност (или риск) е същността на застрахователен договор. Съответно поне един от следните компоненти е несигурен в началото на застрахователен договор:

- а) дали застрахователно събитие ще настъпи;
- б) кога ще настъпи то; или

в) колко ще трябва да плати застрахователят, ако то настъпи.

Б3. В някои застрахователни договори застрахователното събитие е откриването на загуба по време на срока на договора дори ако загубата възниква от събитие, което е настъпило преди началото на договора. В други застрахователни договори застрахователното събитие е събитие, което възниква по време на срока на договора, дори ако произтичащата от това загуба е открита след края на срока на договора.

Б4. Някои застрахователни договори покриват събития, които вече са настъпили, но чийто финансов ефект все още не е сигурен. Пример е презастрахователен договор, който покрива прекия застраховател срещу негативно развитие на искове, вече съобщени от притежателите на полици. В тези договори застрахователното събитие е откриването на окончателната стойност на тези искове.

Плащания в натура

Б5. Някои застрахователни договори изискват или позволяват плащанията да бъдат направени в натура. Например, когато застраховател пряко замени открадната вещ, вместо да обезщети притежателя на полицата. Друг пример е, когато застраховател използва свои собствени болници и медицински персонал, за да предостави медицински услуги, покрити от договорите.

Б6. Някои договори за услуги с фиксирани такси, в които нивото на услугата зависи от несигурно събитие, отговарят на определението на застрахователен договор в настоящия МСФО, но в някои страни не се регулират като застрахователни договори. Един пример е договорът за поддръжка, в който предоставящият услугата се съгласява да ремонтира определено оборудване след неизправност. Фиксираната такса за услугата се базира върху очакван брой неизправности, но не е сигурно кога определена машина ще претърпи авария. Неизправността на оборудването оказва негативно влияние върху неговия собственик и договорът обезщетява собственика (в натура, а не в пари). Друг пример е договор за услуги при неизправност на автомобил, в който предоставящият услугата се съгласява срещу фиксирана годишна такса да предоставя пътна помощ или да изтегли автомобила до близък сервиз. Последният договор може да отговори на определението на застрахователен договор дори ако предоставящият услугата не е съгласен да извършва ремонтни работи или да заменя части.

Б7. (Изм. - Регламент (ЕС) № 2016/1905, ОВ L 295, 29/10/2016) Прилагането на настоящия МСФО по отношение на договорите, описани в параграф Б6, е вероятно да не е по-обременително, отколкото прилагането на МСФО, които биха били приложими, ако тези договори бяха извън обхвата на настоящия МСФО.

а) вероятността за съществени задължения по неизправности и аварии, които вече са възникнали, не е голяма;

б) б) ако МСФО 15 се прилага, доставчикът на услугата би признал приход, когато (или като) прехвърля услугите на клиента (при спазване на други изрично посочени критерии). Този подход също е приемлив съгласно настоящия МСФО, който позволява на

предоставящия услугата i) да продължи да прилага своите съществуващи счетоводни политики за тези договори, освен ако те включват практики, които са забранени от параграф 14, и ii) да подобри своите счетоводни политики, ако това е позволено от параграфи 22–30;

в) предоставящият услугата преценява дали разходите за посрещането на договорните задължения да предостави услугите, превишават авансово получените приходи. За да направи това, той прилага теста за адекватност на задължението, описан в параграфи 15-19 от настоящия МСФО. Ако настоящият МСФО не се прилагаше по отношение на тези договори, предоставящият услугата би приложил МСС 37 Провизии, условни пасиви и условни активи, за да определи дали договорите са обременяващи;

г) за тези договори вероятността изискванията за оповестяване в настоящия МСФО да допринесат съществено към оповестяванията, изисквани от други МСФО, не е голяма.

Разграничение между застрахователен риск и други рискове

Б8. Определението на застрахователен договор се отнася до застрахователен риск, който настоящият МСФО определя като риск, различен от финансовия риск, прехвърлен от притежателя на договора към емитента. Договор, който излага емитента си на финансов риск без значителен застрахователен риск, не е застрахователен договор.

Б9. Определението на финансов риск в допълнение А включва списък на финансови и нефинансови променливи. Този списък включва нефинансови променливи, които не са специфични за една от страните по договора, като индекс на загубите от земетресения в конкретен регион или индекс на температурите в даден град. Той изключва не-финансови променливи, които са специфични за една от страните по договора, като настъпването или ненастъпването на пожар, който нанася щети или разрушава актив на такава страна. Нещо повече, рискът от промени в справедливата стойност на нефинансов актив не е финансов риск, ако справедливата стойност отразява не само промени в пазарните цени на тези активи (финансова променлива), но също така и състоянието на специфичен нефинансов актив, държан от една от страните по договора (нефинансова променлива). Например ако гаранцията на остатъчната стойност на даден автомобил излага гаранта на риска от промени във физическото състояние на автомобила, този риск е застрахователен риск, а не финансов.

Б10. Някои договори излагат емитента си на финансов риск, в допълнение към значителен застрахователен риск. Например много договори за застраховка живот едновременно гарантират минимален процент възвръщаемост за притежателя на полицата (създавайки финансов риск) и обещават доходи в случай на смърт, които понякога съществено превишават салдото по сметката на притежателя на полицата (създавайки застрахователен риск под формата на риск от смърт). Тези договори са застрахователни договори.

Б11. При някои договори застрахователното събитие цели плащането на сума, свързана с ценови индекс. Тези договори са застрахователни договори, при условие че плащането, което зависи от застрахователното събитие, може да бъде съществено. Например пожизнен анюитет, свързан с индекса на разходите за живот, прехвърля застрахователен риск, защото плащането зависи от несигурно събитие - преживяването на анюитанта. Връзката с ценовия индекс е внедрен дериватив, но тя прехвърля и застрахователен риск. Ако резултатният прехвърлен застрахователен риск е съществен, внедреният дериватив отговаря на определението на застрахователен договор, в който случай той не се разделя и оценява по справедлива стойност (вж. параграф 7 от настоящия МСФО).

Б12. Определението на застрахователен риск се отнася до риска, който застрахователят приема от притежателя на застрахователната полица. С други думи, застрахователният риск е предварително съществуващ риск, който е прехвърлен от притежателя на полицата на застрахователя. Следователно новият риск, създаден от договора, не е застрахователен риск.

Б13. Определението на застрахователен договор препраща към негативен ефект за притежателя на застрахователната полица. Определението не ограничава плащането от застрахователя на сума, равна на финансовото измерение на негативното събитие. Например определението не изключва покритие "нови за стари", при което на притежателя на полицата се плаща достатъчно, за да му позволи замяната на повреден стар актив с нов. По подобен начин, определението не ограничава плащането по договор за рисков застраховка живот до финансовата загуба, претърпяна от правоимащите на починалото лице, нито изключва плащането на предварително определени суми, които да изразят количествено загубата, причинена от смърт или злополука.

Б14. Някои договори изискват плащане, ако настъпи определено несигурно събитие, но не изискват негативен ефект върху притежателя на полица като предварително условие за плащане. Такъв договор не е застрахователен договор дори ако притежателят използва договора, за да намали изложеността си на съответния риск. Например ако притежателят използва дериватив, за да хеджира съответна нефинансова променлива, която е взаимосвързана с паричните потоци от актив на предприятието, деривативът не е застрахователен договор, тъй като плащането не зависи от това дали намалението в паричните потоци от актива се е отразило негативно върху притежателя. Обратно, определението на застрахователен договор се отнася до несигурно събитие, за което негативният ефект върху притежателя на полицата е договорна предпоставка за плащане. Тази договорна предпоставка не изисква от застрахователя да проучи дали събитието действително е причинило негативен ефект, но позволява на застрахователя да откаже плащане, ако не е удовлетворен, че събитието е причинило негативен ефект.

Б15. Рискът от отказване или продължаване (т. е. рискът, че контрагент ще прекрати договора по-рано или по-късно от очакванията на емитента при ценообразуването на договора) не е застрахователен риск, защото плащането на контрагента не зависи от несигурно бъдещо събитие, което оказва негативно влияние върху контрагента. По подобен начин разходният риск (т. е. рискът от неочаквани увеличения в административните разходи, свързани с обслужването на договора, вместо на разходите, свързани със застрахователните събития) не е застрахователен риск, тъй като неочакваното увеличение в разходите не оказва негативно влияние върху контрагента.

Б16. Следователно договор, който излага застрахователя на риск от отказване, риск от продължаване или разходен риск, не е застрахователен договор освен ако той не излага застрахователя и на застрахователен риск. Ако емитентът на такъв договор обаче намали този риск, като използва втори договор, за да прехвърли част от този риск на друго лице, вторият договор излага това друго лице на застрахователен риск.

Б17. Застрахователят може да приеме значителен застрахователен риск от притежателя на застрахователната полица само ако застрахователят е предприятие, отделно от притежателя на застрахователната полица. В случай на взаимозастраховател, той поема риск от всеки притежател на застрахователна полица и обединява този риск. Въпреки че притежателите на полици носят този обединен риск заедно, в качеството си на собственици, общият взаимозастраховател все пак е поел риска, което е същността на застрахователен договор.

Примери на застрахователни договори

Б18. (Изм. - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2016/2067, ОВ L 323, 29/11/2016) Следват примери на договори, които са застрахователни договори, ако прехвърлянето на застрахователен риск е значително:

- а) застраховка срещу кражба или щета на имуществото;
- б) застраховка срещу отговорност за продукта, професионална отговорност, гражданска отговорност или правни разноски;
- в) застраховка живот и предплатени погребални схеми (въпреки че смъртта е неизбежна, не е сигурно кога ще настъпи или, за някои видове застраховка живот, дали смъртта ще настъпи в рамките на периода, покрит от застраховката);
- г) пожизнени анюитети и пенсии (т. е. договори, които обезщетяват за несигурно бъдещо събитие - преживяването на анюитанта или

пенсионера - с оглед подкрепа на ануитанта или пенсионера да поддържат определен стандарт на живот, който в противен случай би бил повлиян негативно от неговото или нейното преживяване);

д) инвалидност и медицински разноси;

е) гаранции за добро изпълнение, полици за лоялност, гаранции за изпълнение и тръжни гаранции (т. е. договори, които предоставят обезщетение, ако контрагентът не изпълни договорното задължение, например задължение за построяване на сграда);

ж) кредитна застраховка, която предвижда плащането на определени суми за възстановяване на загуба на притежателя, ако определен длъжник не е направил плащане, когато е било дължимо, съгласно първоначалните или изменените условия на дългов инструмент. Тези договори биха могли да имат разнообразни правни форми като гаранция, някои видове акредитив, кредитен дериватив, покриващ риска от неизпълнение на задължението, или застрахователен договор. Въпреки че тези договори отговарят на определението за застрахователен договор, те също така отговарят на определението за договор за финансова гаранция в МСФО 9 и са в обхвата на МСС 32 [бележката под линия се пропуска] и МСФО 9, а не в обхвата на настоящия МСФО (вж. параграф 4, буква г). Независимо от това, ако емитентът на договори за финансова гаранция предварително е заявил изрично, че счита такива договори за застрахователни договори, и е използвал отчитане, приложимо за застрахователни договори, емитентът може да избира за такива договори за финансова гаранция да прилага или МСС 32 [бележката под линия се пропуска] и МСФО 9 или настоящия МСФО по отношение на тези договори за финансова гаранция.

з) продуктови гаранции. Продуктовите гаранции, издадени от друго лице, за стоки, продадени от производител, дистрибутор или търговец на дребно, са в обхвата на настоящия МСФО. Продуктовите гаранции обаче, издадени директно от производител, дистрибутор или търговец на дребно, са извън неговия обхват, тъй като те са в обхвата на МСФО 15 Приходи от договори с клиенти и МСС 37;

и) застраховка на правото на собственост (т. е. застраховката срещу

откриването на дефекти в правото на собственост върху земята, които не са били очевидни при съставянето на застрахователния договор). В този случай застрахователното събитие е откриването на дефект в собствеността, а не самият дефект;

й) пътна помощ (т. е. парична компенсация или компенсация в натура на притежатели на застрахователна полица за загуби, които са претърпели по време на пътуване). В параграфи Б6 и Б7 са разгледани някои договори от този вид;

к) облигации срещу риск от природно бедствие, които предвиждат намалени плащания по главницата, лихвите или и двете, ако определено събитие окаже негативен ефект върху емитента на облигацията (освен ако определеното събитие не създава значителен застрахователен риск, например, ако събитието е промяна в лихвен процент или валутен курс);

л) застрахователен суап и други договори, които изискват плащане на базата на промени в климатични, геологични или други физически променливи, които са специфични за страна по договора;

м) презастрахователни договори.

Б19. (Изм. - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2016/2067, ОВ L 323, 29/11/2016) Следват примери на елементи, които не са застрахователни договори:

а) инвестиционни договори, които имат правната форма на застрахователен договор, но не излагат застрахователя на значителен застрахователен риск, например, договори за застраховка живот, в които застрахователят не носи значителен риск от смърт (тези договори са незастрахователни финансови инструменти или договори за

обслужване, вж. параграфи Б20 и Б21);

б) договори, които имат правна форма на застраховка, но прехвърлят целия значителен застрахователен риск обратно на притежателя на полицата посредством неотменими и упражними механизми, които коригират бъдещите плащания от притежателя на полицата в зависимост от застрахователни загуби, например, някои финансови презастрахователни договори или някои групови договори (тези договори са обичайно незастрахователни финансови инструменти или договори за обслужване, вж. параграфи Б20 и Б21);

в) самозастраховане, с други думи, задържане на риска, който би могъл да бъде покрит от застраховка (няма застрахователен договор, защото няма споразумение с друга страна);

г) договори (например хазартни договори), които изискват плащане, ако настъпи определено несигурно бъдещо събитие, но не изискват като договорна предпоставка за плащане това събитие да се отрази негативно върху притежателя на застрахователната полица. Това обаче не изключва уточняването на предварително определено плащане, за да се изрази количествено загубата, причинена от определено събитие, например смърт или злополука (вж. също параграф Б13);

д) деривативи, които излагат едната страна на финансов риск, но не и на застрахователен риск, тъй като изискват от едната страна да извърши плащане въз основа единствено на промените в един или повече определени показатели — лихвен процент, цена на финансов инструмент, стокова цена, обменен курс, ценови или процентен индекс, кредитен рейтинг или кредитен индекс или друга променлива, при условие че в случая с нефинансова променлива, тя не е специфична за една от страните по договора (вж. МСФО 9);

е) договор за свързана с кредит гаранция (или акредитив, кредитен дериватив, покриващ риска от неизпълнение на задължението, или договор за застраховане на кредит), който

изисква плащания дори ако притежателят не е реализирал загуба поради пропускане на длъжника да извърши плащането, когато е било дължимо (вж. МСФО 9);

ж) договори, които изискват плащане на базата на климатични, геологични или други физически променливи, които не са специфични за една от страните по договора (общо описвани като деривативи, свързани с климата);

з) облигации срещу риск от природно бедствие, които предвиждат намалени плащания на главницата, лихвата или и двете на базата на климатични, геологични или други физически променливи, които не са специфични за една от страните по договора.

Б20. (Изм. - РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 2016/2067, ОВ L 323, 29/11/2016) Ако договорите, описани в параграф Б19, създават финансови активи или финансови пасиви, те са в обхвата на МСФО 9. Наред с всичко останало това означава, че страните по договора използват т.нар. депозитно счетоводство, което включва следното:

а) едната страна признава получената сума като финансов пасив, а не като приход;

б) другата страна признава платената сума като финансов актив, а не като разход.

Б21. (Изм. - Регламент (ЕС) № 2016/1905, ОВ L 295, 29/10/2016) Ако договорите, описани в параграф Б19, не създават финансови активи или финансови пасиви, се прилага МСФО 15. Съгласно МСФО 15 приходът се признава, когато (или като) предприятието удовлетвори задължение за изпълнение, прехвърляйки обещаната стока или услуга на клиента, в размер, който да отразява възнаграждението, на което предприятието очаква да има право.

Значителен застрахователен риск

Б22. Договор е застрахователен договор само ако прехвърля значителен застрахователен риск. В параграфи Б8-Б21 се разглежда застрахователният риск. В следващите параграфи се разглежда оценката на значимостта на застрахователния риск.

Б23. Застрахователният риск е значителен единствено и само ако застрахователното събитие би могло да причини на застрахователя плащането на значителни допълнителни

суми при какъвто и да е сценарий, като се изключват сценариите, при които липсва търговска същност (т. е. нямат видим ефект върху икономическото съдържание на сделката). Ако при сценариите, които имат търговска същност, биха били платими значителни допълнителни суми, условието в предходното изречение може да бъде изпълнено дори ако застрахователното събитие е изключително малко вероятно или дори ако очакваната (т. е. претеглена спрямо вероятността) настояща стойност на условни парични потоци е малка част от очакваната настояща стойност на всички останали договорни парични потоци.

Б24. Допълнителните плащания, описани в параграф Б23, се отнасят до суми, които превишават тези, които биха били платими, ако застрахователното събитие не би настъпило (като се изключват сценариите, нямащи търговска същност). Тези допълнителни суми включват разходи за обработка и оценка на искове (ликвидационни разноси), но изключват:

а) загубата на възможност притежателят на полицата да бъде задължаван

за бъдещи услуги. Например в инвестиционен договор за застраховка

живот смъртта на притежателя на полицата означава, че

застрахователят повече не може да изпълнява услуги по управление на

инвестицията и да събира възнаграждения за това.

Икономическата загуба обаче за застрахователя не отразява застрахователен риск, точно както управляващият взаимен фонд не поема застрахователен риск във връзка с възможната смърт на клиента. Следователно потенциалната загуба на бъдещи плащания за управление на инвестицията няма отношение при оценката на размера на застрахователния риск, който се прехвърля с договора;

б) отказ при смърт от плащания, които биха били изискани при анулиране

или обратно изкупуване. Поради това, че тези плащания съществуват

благодарение на договора, отказът от тях не компенсира притежателя

на полица за съществуващ преди това риск. Следователно те нямат

отношение при оценка на размера на застрахователния риск, който се

прехвърля с договора;

в) плащане, зависещо от събитие, което не причинява значителна загуба

на притежателя на договора. Такъв е например договор, който изисква

от емитента да плати 1 000 000 ВЕ (валутни единици), ако актив претърпи физическа щета, причиняваща незначителна икономическа загуба от 1 ВЕ на притежателя. В този договор притежателят прехвърля на застрахователя несъществен риск от това да загуби 1 ВЕ. Същевременно договорът създава незастрахователен риск, че емитентът ще трябва да плати 999 999 1 ВЕ, ако определеното събитие настъпи. Тъй като емитентът не поема значителен застрахователен риск от притежателя, този договор не е застрахователен договор;

г) възможни презастрахователни обезщетения. Застрахователят ги отчита отделно.

Б25. Застрахователят оценява значимостта на застрахователния риск за всеки отделен договор, а не чрез препратка към съществеността за финансовите отчети (За тази цел договорите, сключени едновременно с един и същи контрагент (или договори, които в противен случай са взаимно свързани), формират един договор.). Следователно рискът може да бъде значителен дори ако съществува минимална вероятност от съществени загуби за целия портфейл от договори. Тази оценка от типа "договор по договор" улеснява класификацията на договора като застрахователен договор. Ако обаче за относително хомогенен портфейл от малки договори се знае, че се състои от договори, които прехвърлят застрахователен риск, застрахователят не е длъжен да проверява всеки договор в рамките на този портфейл, за да определи няколко недеривативни договора, които прехвърлят незначителен застрахователен риск.

Б26. От параграфи Б23-Б25 следва, че ако по договора изплаща сума при смърт, превишаваща подлежащата на плащане сума при преживяване, договорът е застрахователен договор, освен ако допълнителната сума при смърт е незначителна (преценено чрез препратка към договора, а не към целия портфейл от договори). Както е отбелязано в параграф Б24, буква б), точка 1, отказът при смърт от такси за анулиране или обратно изкупуване не се включва в тази оценка, ако този отказ не обезщетява притежателя на застрахователната полица за съществуващ преди това риск.

По подобен начин, анюитетен договор, който изплаща регулярни суми за остатък от живота на притежателя на полица, е застрахователен договор, освен ако съвкупните, зависещи от продължителността на живота, плащания, са незначителни.

Б27. Параграф 23 се отнася до допълнителни суми. Тези допълнителни суми биха включвали изискване за изплащане на сумата на по-ранна дата, ако застрахователното събитие настъпи по-рано и плащането не се коригира за отразяване на стойността на

парите във времето. Пример за това е доживотна застраховка за фиксирана сума (с други думи, застраховка, която предоставя фиксирана сума при смърт, когато притежателят на полицата почине, без дата на изтичане на покритието). Сигурно е, че притежателят на застрахователната полица ще почине, но датата на тази смърт е несигурна.

Застрахователят ще претърпи загуба по тези индивидуални договори, за които притежателят на полицата почине по-рано, дори ако няма загуба по целия портфейл от договори.

Б28. Ако застрахователен договор е разделен на депозитен компонент и на застрахователен компонент, значимостта на прехвърления застрахователен риск се оценява чрез препратка към застрахователния компонент. Значимостта на застрахователния риск, който е прехвърлен от внедрен дериватив, се оценява чрез препратка към внедрения дериватив.

Промени в нивото на застрахователен риск

Б29. Някои договори не прехвърлят никакъв застрахователен риск към емитента на договора в началото, въпреки че прехвърлят застрахователен риск на един по-късен етап. Такъв е например договорът, в който се предвижда определена възвръщаемост от инвестицията и включва опция за притежателя на полицата да използва постъпленията от инвестицията на падежа, за да закупи пожизнен анюитет по ставки, определяни от застрахователя на останалите нови анюитанти, в момента на упражняване на опцията от притежателя на застрахователната полица. Договорът не прехвърля застрахователен риск към емитента до момента, в който опцията не бъде упражнена, тъй като застрахователят остава свободен да определи цена на анюитета на база, която отразява застрахователния риск, който се прехвърля към застрахователя в този момент. Ако договорът обаче конкретизира анюитетни ставки (или база за определяне на анюитетни ставки), договорът прехвърля застрахователен риск към емитента още в началото.

Б30. Договор, който отговаря на условията за застрахователен договор, остава застрахователен договор до момента, в който всички права и задължения са погасени или срокът им изтече.

МСС 1 (т. А3) изменя терминологията, използвана във всички Международни стандарти за финансово отчитане (включително Международните счетоводни стандарти и Разясненията) и въведенията към отделните МСФО, както е посочено по-долу, освен ако в настоящето приложение не е посочено друго:

- "на лицевата страна на" се изменя на "в".
- "отчети за доходите" се изменя на "отчет за всеобхватния доход".
- "баланс" се изменя на "отчет за финансовото състояние".
- [Изменението не е приложимо за българския превод]
- "датата на баланса" се изменя на "края на отчетния период".

- "последваща дата на баланса" се изменя на "края на последващия отчетен период".
- "всяка дата на баланса" се изменя на "края на всеки отчетен период".
- "след датата на баланса" се изменя на "след края на отчетния период".
- "отчетна дата" се изменя на "край на отчетния период".
- "всяка отчетна дата" се изменя на "край на всеки отчетен период".
- "последна годишна отчетна дата" се изменя на "край на последния годишен отчетен период".
- "притежатели на собствен капитал" се изменя на "собственици" (с изключение на МСС 33 Доходи на акция).
- "извадени от собствен капитал и признати в печалбата или загубата" и "извадени от собствен капитал и включени в печалбата или загубата" се изменя на "прекласифицирани от собствен капитал към печалбата или загубата като корекция от прекласификация".
- "Стандарт или Разяснение" се изменя на "МСФО".
- "даден Стандарт или Разяснение" се изменя на "даден МСФО".
- "Стандарти и Разяснения" се изменя на "МСФО" (с изключение на параграф 5 от МСС 8 Счетоводна политика, промени в счетоводните приблизителни оценки и грешки).
- [Изменението не е приложимо за българския превод]
- Препратки към сегашната версия на МСС 10 Събития след датата на баланса се изменят на МСС 10 Събития след края на отчетния период.

Забележка: Само законодателството на Европейските общности, публикувано в книжното издание на Официален вестник на Европейския съюз, се счита за автентично.

Свързани документи:

- Анализ на финансовия резултат от дейността на застрахователя;
- Анализ на финансовия резултат от дейността на застрахователя - пример.